

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... A PARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

„Astra” la Caransebeș.

Fixându-se definitiv programul serbărilor ce se vor desfășura cu prilejul adunării generale a „Astri” pe zilele de 12 și 13 Noembrie — serbări în chip deosebit onorate prin înalta prezență a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea — se invită Onorata preoțime în număr cât mai mare îndemnând totodată la participare și poporul credincios.

Programul serbărilor se află publicat în foaie la alt loc.

Amintiri.

Cum l-am cunoscut pe Arhiepiscopul Filaret.

Doi Noembrie e astăzi; au trecut două săptămâni bune decând Arhiepiscopul Filaret nu mai e în șirul viilor, de când rămășițele lui din urmă, undeva într'un ungher — al cimiterului din deal — străjuiesc a doua și fericită.. înviere de apoi.

Timpul n'a putut totuș să alunge ceața ce învălue încă ochii noștrii; departe e și vremea când personalitatea lui va fi bine precizată în cadrele eterne ale istoriei... și deaceia îmi permit ca — sub obsesia puternicei lui amintiri — să-l schițez, în câteva cuvinte pe Arhiepiscopul adormit în Domnul, așa cum l-am cunoscut eu.

Venerabil ca un sfânt, în Caransebeș toată lumea îl stima pe „Arhimandritul Musta.” Așa îl pomenisem și eu Arhimandrit, și lumea încă și astăzi îi zice așa. Fusesse lungă vreme Arhimandrit. Copiii — pe vremuri — aveau groază de el, dar tot îl năcăjeau zicându-i sărut mâna pe ungurește. Și într'adevăr îl supăra limba ungu-rească. (Acelaș motiv îl aveau cei dela „Temesvări Hirlap” să scrie în N-rul 228 din 6 Octombrie 1908 din incidentul alegerii sale de episcop, că „az uj fő pap magyarul csak nagyon keveset tud.”)

Mai încoace — copiii vremurilor bune — îi ziceau moș Crăciun, și barba lui frumoasă atrăgea luarea aminte a copiilor. În grădina Cișmigiului din București copiii veniau țintă la el și el le da crucea să o sărute. Avea inimă bună bătrânul.

Vorba lui însă nu avea darul să te apropie, dimpotrivă. Proaspăt venit în consistoriu, aveam o temere instinctivă de Arhiepiscop. Era ursuz din cauza bătrâneții, secant din cauza slăbiciunilor trupești, că singur zicea în timpul din urmă „așa suntem noi cei bătrâni; și unde mai pui că sunt și bolnav!” Nu iubea tineretul, și avea toate motivele. „Sunt nepregătiți; superficiali în toate.” Ba mai spunea și cazul unui profesor universitar dela teologia din București, pe care-l împrumutase cu 2000 Lei și care, restituind banii, scrisese pe mandat 200 — cu o nulă mai puțin, — deși îi restituia suma întreagă. Și cum să nu-l supere pe el unele ca acestea, pe el omul celei mai meticuloase conștiințe. Hârtiile spun aceasta: că dădea și primea chitanțe despre toate sumele, păstrându-le cu zeci de ani în urmă, la scrisori că răspundea — deși fără floricele de stil — dar precis și neîntârziat la toate, păstrând maculatura și prețul mărcilor indicându-l pe ele.

N'au trecut zile multe și începusem a mă simți apropiat foarte de sufletul bătrânului Arhiepiscop. În zilele sale de îndelungă boală îi plăcea să-i aduc noutăți și cu ele împreună să omorâm vremea cea lungă... chinuitor de lungă. Îi cetiam „Excelsior”, „Viitorul” și „Vestul”; — mai mult îi plăcea lectura din franțuzește și aceasta nu care cumva să se creadă că nu-și iubea limba sa și neamul său, dimpotrivă; dar scrisul străin era mai chibzuit, mai cumpătat, mai sigur... Avea inimă bună însă și nu putea urî.

Îmi amintesc de una. Acum doi ani venise un preot la „audiendum”; mă chemase înlă-

untru și pe mine „să fiu de față“. Mă simțeam jenat, tiner fiind, pentru cele ce aveau să se petreacă cu preotul. Emoționat, l-a dojenit „...și asta ca să știți, să aveți pururea în vedere binele bisericii și să nu căutați la fața și la ochii nimănui“. Simțeam că îl durea deopotrivă ca și pe cel muștrat, dar își iubea biserica lui, nespunând și-o iubea, și aceasta îl făcea robul ei în cuvânt și în faptă. Rănit, sufletul său n'a cunoscut consolarea decât în binele acestei biserici. Cei cari țin minte, știu ce spunea el în sinodul eparhial din Dumineca Tomii a anului 1909... „mă prezentez, înaintea D-Voastre, domnilor deputați cu durere sufletească... dar și cu îngrijorare căci vremile grele sunt“ (Drapelul, No. 38 din 7/20 April 1909). Câtă amărăciune, dar și tâlc ușor de înțeles cuprind aceste puține cuvinte! Nu i-au plăcut ungurilor de el, nu l-au confirmat vlădică; și el presimțea aceasta căci un foarte bine informat caransebeșean scria pe atunci despre el: „Dacă arhimandritului Musta nu i-a plăcut legea (e vorba de legea școlară apponyiană) marc întrebare, că plăcea-i-va aceasta episcopului Musta?“ ș. a. ș. a.

Îi plăceau oamenii hotărâți și acest caracter îl cetia ușor depe fețele oamenilor. Totașa era și el. Se spune că este un egoism de a iubi în alții calități și chiar cusururi pe cari înșine le avem. O fi. În nici un caz însă nu poate fi rău să vezi cu ochi buni calitățile tale întrupate și în alții.

Mai presus de toate fericitul Arhiepiscop era sincer și franc. Așa l-am știut eu și toți l-am știut așa. Nu avea reticențe în vorbe, nici ascunzișuri; nu știa să fie serviabil și în urmă să te lase în baltă, dimpotrivă. Te primia indiferent, ba chiar rece, te măsura de jos până sus privindu-te cu destulă neîncredere, în urmă dacă-i câștigai încrederea — te lega definitiv de inima lui bună.

În dojana lui — și dojenea destul — se întrezărea intenție binevoitoare; te muștra, dar te subjugă în același timp și ți-ar fi plăcut ca într'una să te dojenească, căci această dojană era plină de accente părintești...

Pironit pe scaunul suferințelor, a rămas bărbatul aceluiaș suflet neatins. Nimic nu s'a schimbat. Cetia până în ziua când moartea i-a furat privirea; cetia cu ochelarii ajutați de lupă. Când n'a mai putut ține lupa în mână, asculta cetitul celor doi-trei devotați, cari l-am cercetat până în clipele din urmă.

Dacă astăzi el nu mai este aici, este aici sufletul lui, care planează deasupra-ne în aceeaș atmosferă neprihănită, ca și învățămintele ce ne-a lăsat.

Pentru că cred în Iisus...!

În vremurile de urgisire ale creștinismului, un oarecare împărat păgân aflând că în oastea sa se află un sfetnic care îmbrățișase pe Iisus și Evanghelia Sa, a dat ordin aspru de a-l aduce la sine. După o convorbire în care sfetnicul își păstră, cu toate amenințările, tenacitatea credinței sale, fu osândit la moarte. Înainte însă de a fi dus la locul de osândă, condamnatul își exprimă ultima dorință zicând: Împărate, te-am slujit cu credință și ți-am fost sfetnic devotat, deaceia, ca să nu creadă poporul că sunt condamnat pentru vreun oarecare complot, nesupunere, sau orice fel de faptă mârșavă, aș vrea ca înainte de a mi-se tăia capul, Măria Ta să poruncești unui soldat să anunțe mulțimei că eu, umilul tău sfetnic, am fost condamnat la moarte „pentru că cred în Iisus“.

Iată, citind cele de mai sus, inima ni-se umple de admirațiune văzând pe sfetnicul unui împărat, devenit creștin, biruind toate mirajurile vieții păgâne, despărțindu-se de toate și de viața chiar, numai pentru a păstra neatinsă și candidă dragostea lui Iisus. Vieții omenești nu i-a fost hărăzit să străluciască în vestmânt mai luminat și mai fermecător ca în momentul când acest sfetnic alege între viața și splendorile ei, pe Christos.

Ce lepădare de sine, ce hotărâre sublimă!!

Iată omul transfigurat, iată-l în apogeul cel mai înalt al vieții sale!...

Să ne oprim o clipă mintea în loc și să ne gândim adânc la acel sfetnic creștin care s'a hotărât să moară pentru Domnul. Sentința dată de împărat era, să moară, dar această sentință este deodată anulată de cuvintele sfetnicului: să știe poporul că mor „pentru că cred în Iisus“.

Ce era însă acea sentință a împăratului? Răpia slugii sale viața pământească, viața efemeră, dar nu s'a putut atinge de viața vecinică și deci voința sfetnicului deveni una cu voința lui Dumnezeu.

Iată la ce culmi se poate înălța și ce putere capătă un adevărat creștin în care harul lui Dumnezeu și-a găsit loc.

Cuvântul lui Dumnezeu și viața creștină rămân deapururi directivele ființei omenești spre calea vecinicii luminate.

Creștine, judecă-te singur și în taina sufletului tău, întrebă-te de câte ori ai fost pus în dilema de-a alege între cuvântul plin de mireasmă creștină și între răutatea păcatului și tu în loc să alegi pe cel d'întâi, ai ales pe cel din urmă!? De câte ori și — o Doamne! mă înfricoșez a zice, — te-ai aflat între granița dintre viața în Iisus și aceea a răutății și decăteori ai trecut tu

spre cea dintâi?! Conștiința ta, nu te sugrumă ea, nu te muștră, nu te apasă? Cercetează-te și vezi genunea spre care te-ai prăvălit.

Înfrișează-te și te întreabă, de ce ai făcut aceasta?!

Tu n'ai primit Cuvântul lui Dumnezeu și harul său n'a avut sălășuire în tine *păcătosul* căci el ți-ar fi dat ca și sfetnicului aceluia, putere să exclami: „eu cred în Iisus“.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Un mare cotidian bisericesc.

Ideia de a se înființa un mare cotidian bisericesc nu e nouă. În congresul misionarilor, ținut luna trecută în Cernăuți, s'a desbatut mai deaproape această chestiune, venită ca un desiderat din *partea unora*, căci nu pentru toată lumea preoțească este iminentă necesitatea unui cotidian bisericesc.

Să ne ocupăm dar și noi ceva mai amănunțit de problema presei bisericești.

Intr'unul din numerii din trecut ai F. D. s'a vorbit de însemnătatea cea mare a scrisului în răspândirea ideilor. Și nu e necesar să spunem, și cu atât mai puțin să repetăm, acest adevăr. Dar să vedem: poate fi vorba — mai precis — avem noi o presă bisericească; în caz afirmativ, presa aceasta lucrează ea în mod unitar, ocupându-se cu chestiuni de interes general sau nu; în sfârșit rezultatele și totodată neplăcutile constatări ce dobândim dela presa existentă.

Ca să spunem *astăzi* că avem o presă bisericească, ni se impune multă lipsă de modestie. Noi n'avem presă bisericească în sensul deplin al cuvântului. Și n'avem întâi și întâi, nu din vina noastră; împrejurările istorice în cari ca biserică — întocmai ca și națiune — am trăit, au fost neprielnice. În sfârșit, lipsind îndrumările pe teren laic, unde oricum era posibilitate de mai multă afirmare, în mod firesc ba și mai mare măsuri acestea au lipsit pe teren bisericesc. Și ele lipsesc în parte și astăzi.

Presa bisericească existentă în timpul de față are două surse: inițiativa oficială, pornită din sânul bisericii și presa datorită unei timide, dar laudabile inițiative particulare, cu caracter neoficial. Cea dintâi se compune din foile oficiale, (reviste, publicații periodice, broșuri etc.) ale diverselor eparhii. Durata lor e relativ recentă. Autoritatea centrală, Sfântul Sinod, are revista sa oficială — lunară — care nu este decât cu trei ani mai veche decât foaia noastră.

În unele eparhii aceste gazete se numesc „buletine“, prin ce se evidențiază, în mod holărit, caracterul acesta oficial. Conținutul foilor acestora este totuș numai în mică parte de natură oficială. Cum s'a remarcat și în articolul amintit — acest conținut neoficial ofere lectură interesantă și instructivă, căci se desbat destule chestiuni în ele, și de natură variată.

Cealaltă parte, datorită inițiativei particulare a câtorva însuflețiți creștini (care inițiativă particulară în alte domenii e mai fecundă, covârșind chiar pe cealaltă) — se prezintă și în inferioritate față de cea dintâi. Aceasta însă în sens cantitativ și nu calitativ. În Banat și Ardeal de pildă nu ființează o singură publicație măcar, cu caracter bisericesc de acest fel. Vechiul Regat se prezintă în această privință mai bine.

Prea modesta noastră presă bisericească lucrează de capul său. Nu are o normă unitară, un plan comun de acțiune, nici măcar în problemele mari. Lipsește unitatea atât de necesară în ogor bisericesc; lipsește stimulul comun spre aceeaș cale a mântuirii. Noi între noi păstrăm doar unitate de vederi în chestiuni canonice și dogmatice, întocmai -cum *trebuie* să păstrăm cu oricare biserică națională ortodoxă; și nu arareori suntem mai aproape de străini decât noi, unii de alții; în chestiuni administrative avem doar o lege care pe unii îi leagă doar în mod mehanic, forțat, în chestiuni culturale, câte foi atâtea tendinți — ne mai vorbind de surse care durere — uneori sunt de peste graniță! La zece ani de trai sub aceleași aripi ocrotitoare, pe pământul aceleiași patrii comune, unde este providențialul organ care să coordoneze și spre o unitate de acțiune să conducă diversele preocupări de ordin bisericesc?! Că organele eparhiale, măruntele noastre *foi săptămânale* nu pot aborda decât rareori chestiuni de importanță generală. (și aceasta, pentru că n'are rost să le abordeze ele nu se răspândesc doar așa ușor peste tot) aceasta e firesc. Și mai firesc este iarăș ca acestea să aibe un caracter local, cu câmp de activitate cuprinzând granițele în cari trăesc fiii unei singure eparhii, ale eparhiei respective. Singuratecile eparhii au particularitățile lor, cari au la rândul lor justificare în dezvoltare istorică, climat, configurație geografică etc. O biserică are întâi și întâi preocupări generale și comune tuturor fiilor săi sufletești. Cine prinde într'un mănunchi ideie generale, cine le diriguește pe calea văzută de toți și la capătul căreia se întâlnesc aspirațiile de mai bine ale tuturor? Aici se întvede rostul *Cotidianului bisericesc*. Căci să revenim la presa existentă care iată la ce neplăcute dar adevărate constatări ne duce.

Organele eparhiale nu se citesc de către preoți, preoții le cunosc puțin iar credincioșii mireni nu le cunosc de fel. Și din care pricină?

Caracterul oficial este desagregabil pentru o publicație; foaia displace prin acest caracter. Și displace *tocmai* pentru că vine dela autoritatea superioară bisericească; apoi nu este plăcut, ba chiar odios căci este impus; tot ceea ce e impus e odios. În general se constată — cu durere, dar adevărat — că subalternul nu stă bucuros nici la masa superiorului său.

Când însă ai dat oarecum deslegarea dela toate acestea preotului; când — mai ales — l-ai cointerestat pe el într'o chestiune, când el prietenește atrage atențiunea colegului său, care la rândul-i cu blândețe l-a muștrat în caz de greșală, atunci nu l-ai pus în postura elevului certat de profesorul său, ci coleg stă în fața colegului său; dojana este inofensivă, ea fiind reciprocă; sfatul este bine primit, căci e un împrumut mutual. Și atât dojana, cât și sfatul — în fine oricum le-ai zice acestor primordiale măsuri disciplinare, între colegi — dau rezultate mai bune. Mai presus de acestea însă, un mare cotidian, care întâiu este loc de înțelegere, trebuie să fie și loc de întâlnire pentru toate problemele de ordin cultural, de ordin administrativ ș. a. m. d. Aci se pot discuta *mai liber* diversele chestiuni, cari interesează deaproape propășirea preoțimii din toate punctele de vedere. Căci dacă cuvântul preoților neglijenți — cari, dureie, sunt destui — nu are volum și nici greutate, cuvântul preoților de elită trebuie ascultat, soluțiunilor propuse de ei e bine să se plece urechea spre luare aminte! Și, în fine, cotidianul având un caracter larg, s'ar putea citi de toți binecredincioșii creștini din această țară.

Pe un teren vast, în mod firesc problema ia proporții, desbaterile primesc un caracter de interes general. Și îndemnând astăzi, îndemnând mâine, reușești să trezești interes, poate și la scepticii cari ca și miopii nu văd și nu cred în necesitatea unui *mare cotidian bisericesc!*

Versuri pentru..... Astăzi.....!

*Tu proorociți o Doamnă! că răi și pătimiși vor fi mai mult ca mai înainte,
Și oamenii din Legea Ta, or face alie nărodului;
Pe mâini întocmai ca Pflaț se vor spăla în seri de denii,
Și va striga la colțuri omenirea că Tu nu poți să-i fi Părinte.*

* *

*Cu ochii nchiși, azi toată lumea scandează ritmic odalenii.
Și mulți nu-și mai cunosc părinții și nici chiar dulcile-Ti cuvinte;
Gros colbită stă Scriptura n vechi sertare că'n morminte,
Și răd neghiobii la răspântii de — Izbăvitorul Magdalenii.*

* *

*În preadivinele altare fâșarnici lumânări Ți-aprind,
Cadavre doar suntem azi Doamnă, mirajul-i parcă suntem vii;
Ca să ne judeci când veni-Vei, tot ca...atuncia.....să nu vii
De Te-a vândut atunci.... doar Iuda, cu toți acuma Te vor vinde.*

Preot. **Dimitrie Anuțoiu.**

Insemnătatea Bibliei.

De: C. Rudnean.

O carte care prin puterea ei divină stă deasupra celorlalte — o comoară prețioasă care rezumă toată înțelepciunea vieții — un izvor nescut de binefaceri și de mângăere e *Biblia*.

În nopțile instelate, atunci când stelele cu luciul lor luminează, mintea omenească trece hotarele înguste ale lumii și străbate lumea cerească... atunci un verset din Biblie îți dă imaginea vieții eterne... o! da! lumea pe care o trăim noi fără cetirea Bibliei e prea sumbră, e prea încărcată de păcat, orice cuvânt al Bibliei, e o regenerare sufletească...

În momente de grea încercare, în momente decizive, cuvântul Domnului îți dă soluțiile cele mai eficace. Am fost martor ocular al unor scene grozave petrecute între diferite categorii de studenți și atunci când unul dintre ei a început să enareze pilda tecioarelor din Evanghelie, ceilalți au rămas uimiți de cuvintele frumoase ale Bibliei. Unii le știau, alții nu le-au auzit, cu toții însă au recunoscut valoarea eternă a cărții sfinte!! Nu vorbea glasul omenesc, nu vorbea știința umană, ci știința divină.

Biblia îți dă sbor gândurilor spre Divinitate, Ea îți ridică sufletul spre Acela, care în fiecare moment îți șoptește pildele cele potrivite ale vieții cinstite.

Biblia te conduce la Adevăr! Adevărul suprem, pe care fiecare om îl caută de atâtea sute de mii de ani.

Biblia e scrisă de oameni inspirați de Dumnezeu, de aceea cetirea Ei e valoroasă. Ea a făcut minuni, a restabilit impresii și a construit energii spirituale eterne...

Fiecare creștin, fiecare om de orice treaptă socială ar fi trebuie să o cetească, pentru că ea te duce la limanul vieții fericite.

Atunci când o cetim stăm de vorbă cu Dumnezeu! El e mereu cu noi!!

Biblia nu trebuie judecată și nu trebuie aprofundată numai dintr'un singur punct de vedere, unii o cetesc numai ca pe o istorie, alții ca pe o estetică, alții ca pe o arheologie — *nu!* ea are o valoare mai presus de toate aceste științe: *valoarea religioasă morală!!*

Acela care aprofundează Biblia, va trebui să fie desbrăcat de haina pătimișă a criticii, să se ridice cu gândul la Dumnezeu și să simtă măreția cuvintelor pe cari le cetește. Adevărurile cuprinse în Biblie **trebuesc trăite!!** Acesta-i senzul adevărat al vieții religioase!!

Biblia cuprinde 2 părți bine distincte: Vechiul Testament și Noul Testament. Vechiul

Testament, e recunoscut și de Mântuitorul Nostru Iisus Christos. El fiu al lui Dumnezeu adeseori se provoacă la scrierile Vechiului Testament.

Vechiul Testament are de obiect pe Dumnezeu și poporul Său, se vorbește despre Dumnezeu și om, referințele poporului la Dumnezeu. Dumnezeu pretinde dela om supunere, bunătate și dragoste.

Noul Testament, e vestea cea bună ce o aduce Fiul lui Dumnezeu: *Mântuitorul Iisus Christos*. E opera ce a dezvoltat-o Iisus pe pământ, El ne vorbește și ne arată calca spre „impărăția cerurilor“...

Noul Testament e preparat de Vechiul Testament. Profetiile sunt prevestirile adevărate ale apariției Fiului lui Dumnezeu. E necesar pentru înțelegerea Noului Testament și Vechiului Testament, fără de acesta n'am putea înțelege multe din spusele Mântuitorului și a Apostolilor. Nețagăduit că Noul Testament e superior din toate punctele de vedere și că valoarea educativă morală e de-o importanță mare.

Cunoașterea Bibliei, e de-o importanță capitală, cu ajutorul Ei și cel mai necetitoriu din lume poate deveni un om cu înțelepciune și cu judecată bună. Studiul Bibliei trebuie făcut cu multă onestitate sufletească. Un om care s'ar apuca și ar studia Vechiul Testament și ar subtrage cu un creion numai locurile imorale despre care se face pomenire și ar începe să critice scriitorii Vechiului Testament, neapărat ar *face o crimă*. Exemplele imorale din Vechiul Testament, nu trebuiesc luate ca niște bucăți de cetire dintr'o carte oarecare — de ni sunt amintite, ca să ne arate că *bunătatea* e mare și că Dumnezeu n'a putut schimba imediat starea haotică a unui popor care se târa în imoralitate până ce poporul însuși nu s'a trezit la realitatea deplină a conștiinței — și Dumnezeu l-a ertat chiar pe poporul evreu, care a păcătuit mult !!

Greșala celor mai mulți provine, că nu interpretează în mod onest și cu multă bunăvoință cuvintele Vechiului Testament.

Cineva îmi mărturisea că citește Biblia numai ca să devină „om de omenie“, a trecut multă vreme și el tot păcătos a rămas. Iată-l pe un om care a avut o intenție preconcepută, dar care a crezut că numai cetirea simplă a Bibliei îl va face bun. Nu!! Biblia e un aliment sufletesc puternic, numai pentru acela care trăește, care se conformează, care păstrează cuvintele sfinte, numai acela va putea beneficia.

(Va urma).

Comorile bisericii creștine.

— Cele șapte taine —

Mântuitorul nostru Iisus Christos a rânduit pe Apostolii și învățăceii săi ca să fie învățătorii și păstorii credincioșilor și săvârșitorii tainelor lui Dumnezeu; trimițându-i în lume le-a zis: »*Mergând învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului sfânt, învățându-i să părăsească toate câte v'am poruncit vouă*«, (Mat. XXVIII : 19-20), instituind astfel prin ei **sfânta taină a preoției**. Urmașii Apostolilor lui Iisus sunt episcopii, preoții de aceia mare e păcatul acelora, cari defaimă și desprețuesc pe urmașii acelora, către cari Mântuitorul a zis, când i-a încredințat cu această slujbă: »*Cine vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și cine se lapădă de voi, de mine se lapădă, și cine se lapădă de mine se lapădă de celce m'a trimis pe mine*« (Luca X-16).

Când a creat Dumnezeu lumea, a așezat legătură căsătoriei și binecuvântând pe Adam și pe Eva le-a zis: »*Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul*« (Fac. 1,28). El a așezat legătura căsătoriei, ca bărbatul cu muierea să petreacă în dragoste și să fie unul altuia într'ajutor, să înmulțască și să crească pe pământ fiii lui Dumnezeu. Mântuitorul nostru Iisus Christos însă la întocmirea Legii celei nouă a sfințit legătura căsătoriei prin **sfânta taină a cununiei** (nunții), despre care sfântul Apostol Pavel zice, că: *Taina aceasta mare este* (Efesei 5). Și cu adevărat mare este, căci persoanele acelea, care prin legătura căsătoriei sfințite, prin sfânta taină a nunții, înaintea altarului lui Dumnezeu, au făgăduit, că în căsătoria lor vor petrece o viață creștinească și vor crește copiii lor în frica și spre mărirea lui Dumnezeu.

Sfântul Apostol Iacob ne învață, că atunci: »*când cineva e bolnav între voi, să cheme preoții bisericii, ca să se roage pentru dânsul, ungându-l cu unt de lemn întru numele Domnului și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și'l va ridica pe dânsul Domnul, și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui*« (Iac. 5-14). Acest stat al sfântului Apostol îl îndeplinește biserica cu săvârșirea **sfintei ungeri sau sfântul Maslu**, care este a șaptea taină a Legii celei noi, întru care prin rugăciunea preoților și ungera cu untul de lemn sfințit câștigă bolnavul iertarea păcatelor, mângâierea sufletului și ușurarea suferințelor și durerilor trupești.

Iată acestea sunt comorile cu care a înzestrat Mântuitorul nostru Iisus Christos Biserica sa. La săvârșirea tuturor acestor sfinte taine Duhul

sfânt revarsă darul Său în mod nevăzut asupra celei se împărtășește de sfânta taină prin semnul văzut așezat de Mântuitorul nostru. Duhul sfânt lucrează deci în Biserica lui Christos în tocmai ca sufletul în trupul nostru, care străbate toate mădulările lui, le înviorează și răspândește asupra întregii noastre ființe sănătatea, veselia și bucuria vieții. Cât de fericiți am fi noi oamenii, dacă toate puterile noastre, animate de acest duh dumnezeesc, l'ar asculta tot astfel, precum ascultă trupul nostru și se mișcă când și cum îi cere sufletul nostru!

Iosif Câmplanu preot

Programul

serbărilor încopiate cu adunarea generală a „Astrei“ ce se ține la 13 și 14 Noemvrie 1930 în Caransebeș.

Mercuri în 12 Noemvrie 1930.

Orele 19:22 — Primirea în gara Caransebeșului a Comitetului central. Iau parte comitetul despărțământului Caransebeș al „Astrei“. Comitetul aranjator și șefii autorităților.

Orele 21 — Serenadă dată în cinstea președintelui „Astrei“ la reședința episcopicească. Vor participa: Corul catedral, Reuniunea de cântări, Muzica militară și Pompierii.

Orele 22 — Seara de cunoștință în restaurantul „Pomul Verde“.

Joi în 13 Noemvrie 1930.

Orele 10:45 — Primirea Majestății Sale Regelui Carol II în gara Caransebeșului.

Orele 13 — Ședința solemnă de deschidere a adunării generale a „Astrei“ în sala cinematografului „Luna“ cu programul fixat de Comitetul central.

Orele 14 — Banchet festiv în sala Primăriei.

Orele 15:30 Deschiderea expoziției industriale, agricole, zootehnice, silvice etc. aranjate de Comunitatea de avere, Camera de comerț și Industrie, Camera agricolă și meseriașii din județ în localitățile din parter și în curtea liceului „Traian Doda“.

Orele 17 — Ședința festivă a secțiilor științifice literare ale „Astrei“ în sala cinematografului „Luna“.

Orele 21 — Concert festiv în sala cinematografului „Luna“. Vor cânta corul comun al „Reuniunii de cântări și al Corului catedral“ din Caransebeș, „Corul Vidu“ din Lugoj și corul „Banatul“ din Timișoara.

Orele 23 — Petrecere dansantă în sala „Pomul Verde“.

Vineri, în 14 Noemvrie 1930.

Orele 10 — Ședința a doua a adunării generale a „Astrei“ în sala cinematografului „Luna“.

Nota: Orice corespondență în legătură cu serbările „Astrei“ este a se adresa secretarului comitetului aranjator, dlui prof. Ioan Penția, directorul liceului Biroul de încartuire va funcționa la Primăria orașului sub conducerea dlui profesor Gheorghe Neamțu directorul Școlii Normale. Intrarea în biserica catedrală, în sala de ședințe și la tribuna publică dela defilare este admisă numai în baza билетelor emise de dl Prof. Traian Topliceanu dela liceul „Traian Doda“.

ȘTIRI

Din durerosul prilej al trecerii la cele vecinice a Prea Sfințitului Arhiepiscop Dr. Filaret Musta, în loc de cunună pe sicriul a în Domnul adormitului, a depus la Cassa diecezană parohul Aureliu Iana din Măidan suma de 500 lei pentru fondul locului de închinare „Piatra Scrisă“ de lângă comuna Armeniș.

Pe seama capelei dela „Piatra Scrisă“ au dăruit o cruce consilierul-referent eparhial Aurel Moacă și soția sa născ. Trica.

Cunună eternă. Din prilejul trecerii la eterne a Prea Sfințitului Arhiepiscop Dr. Filaret Musta, profesorii și studenții Academiei au hotărât ca în loc de cunună pe mormântul fericitului decedat să depună suma de 1500 Lei pentru augmentarea bibliotecii profesoriale al cărei întemeietor a fost răposatul Arhiepiscop Dr. Filaret Musta.

CONCURSE.

Pentru ocuparea postului de preot în parohia sub-clasă din Bârna, protopresbiteratul Făgetului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Dotațiunea parohiei constă din:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 32 jug.
2. Birul parohial și stola uzitată.
3. Locuință în casa parohială.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și trimită cere-urile lor conform Regulamentului pentru parohii Prea Onoratului Oficiu protopresbiterat din Făget.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 23 Octomvrie 1930.

1—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

*

Nr. 4516 B. ex 1930.

Se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia vacantă sub clasă din Povergina, protopresbiteratul Făgetului; cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială, constatătoare din 32 jughere pământ arător, din care numai 17 jughere vor fi în folosința preotului, iar restul de 15 jughere este în folosința comunei politice ca pășune.
2. Stola și birul parohial uzitat.
3. Locuința în casa parohială.
4. Preotul va solvi darea numai după 17 jughere, iar după 15 comuna politică.

Reflectanții la acest post să-și înainteze petițiile de concurs, Prea On. Oficiu protopresbiterat ort. român din Făget.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 23 Octomvrie 1930.

1—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

*

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial Nr. 4365 B. ex 1930 ddtto 31 Iulie 1930 se publică concurs pentru ocuparea postului de capelan la parohia de cl. III. cu drept de succesiune pe lângă preotul Ioan Gherga din Icloda, protopresbiteratul Buziaș, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Casa parohială de sub Nr. 47.
2. $\frac{1}{8}$ din intravilanul No. 26.
3. 11 jughere din sesiunea parohială de cătră fostul pământ școlar.
4. $\frac{1}{8}$ din stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor instruate conform normelor în vigoare Prea On. Oficiu protopopesc în Buziaș.

Totodată recurenții sunt poștiți a se prezenta în sfânta biserică din Icloda în vre-o Duminică sau sărbătoare pentru a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, cu prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu protopopesc, dar nu în ziua de alegere.

Icloda, din ședința Consiliului parohial ținută la 24 August 1930.

Ioan Roșiu m. p.

v. preș. cons. par. 1—3

Ioan Baboru m. p.

notar. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Asociația clerului „Andrei Șaguna“.

Nr. 35—1930.

Convocare.

În conformitate cu Art. 10 din Statutele Asociației clerului „Andrei Șaguna“ din Mitropolia ortodoxă română a Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramurășului — având arhieriasca binecuvântare — convocăm al X-lea congres ordinar al preoțimeii ortodoxe din Ardeal pe zilele de 11 și 12 Noemvrie, la Brașov cu următorul program:

Ziua I.

1. Ora 9: Sf. Liturghie, cu predică și chemarea Duhului Sfânt și cu parastas pentru fericitul adormit întru Domnul, Episcopul militar Dr. Vasile Saftu, primul președinte al Asociației clerului „Andrei Șaguna“ (Biserica Sf. Nicolae).

2. Ora 11: Deschiderea Congresului prin președintele Asociației Prot. Dr. Gh. Ciuhandu. Salutul Autorităților și al reprezentanților diferitelor societăți. (Sala festivă a liceului ortodox „Andrei Șaguna“).

3. Ora 13: Masă comună.

1. Ora 15: Statul și Biserica neamului: Bugetul Ministerului de Culte și Instrucțiune publică. (Referent: Prot. Emilian Stoica, Sighișoara).

2. Modificarea art. 6 din Legea pentru regimul cultelor. (Referent: Preot Pavel Borzea, Viștea-de-jos).

3. Reforma agrară și Biserica ortodoxă. (Referent: Preot Ioan Crăciun, Șpring).

4. Reforma învățământului teologic. (Referent: Prof. Nicolae Colan, rectorul Acad. teol. din Sibiu).

5. Ora 20:30: Festival religios, cu concursul P. C. Prot. Ion Lupaș, profesor universitar, membru al Academiei Române, care va vorbi despre: „Opera culturală a Bisericii ortodoxe în treutul neamului“ — și cu al corului bisericeii Sf. Adormiri din Brașov, sub conducerea dlui Ion Brânzea (Sala Cinema „Astra“).

Ziua II.

1. Ora 9: Misiunea culturală a preoțimii: Referenți: Prot. Ioan Duma, (Petroșeni), Prot. Aurel Nistor, (Sf. Gheorghe) și Pr. Ioan Ludu, (Prejmer), Discuții asupra problemei.

2. Raportul Comitetului Central pe anul 1929.

3. Raportul Cassierului pe anul 1929.

4. Eventuale propuneri (vor fi anunțate Biroului Central al Asociației cu cel puțin 3 zile înainte de Congres).

Închiderea Congresului. (Sala festivă a liceului „Andrei Șaguna“).

Delegații despărțămintelor, aleși conform Art. 6, pct. 1 din Regulament, precum și toți cei ce doresc să participe la congres, se vor anunța P. C. Părinte Protopop Dr. Iosif Blaga — Brașov.

Membrii Comitetului Central sunt convocați în ședință pe ziua de 10 Noemvrie a. c. ora 16, în sala festivă a liceului ort. „Andrei Șaguna“ din Brașov; în aceeași zi va avea loc în aceeași sală consfătuirea membrilor prezenți ai Asociației.

Sibiu, la 10 Octomvrie 1930.

Prot. **Dr. Gh. Ciuhandu.**

președinte.

Prof. **N. Colan.**

secretar general.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 453 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3105/1929 efectuându-se execuțiunea la 12 Octomvrie 1929 în favorul următorilor Boldea Ion și Ana reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novăcescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4180 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 8000 Lei — bani și anume: una vacă galbenă cu alb, un car cu osii de lemn, una clae fân 2 cară, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8249/1929 G. pentru incasarea creanței de 4180 Lei — bani capital cu 12% interese din 9 Iunie 1928 și spesele de 2285 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 10 Noemvrie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Glimboca la locuința următorului și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Oct. 1930.

Portărel, **Radulescu.**

No. 1919/1930 G.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștință publică în senzul art. LX. din 1881 și 102 respective XLI. din 1908 § 19 cumcă următoarele și anume: un bufetar cu etajer, 2 tave de tablă nichelată și alte mișcătoare dela poziția 1—66 din procesul verbal de execuție, care în urma decisului No. 2154/1930 al judecătorei de ocol din Teregovă s'au executat în 5 Iunie 1930, în favorul executoarei Cooperativa de credit „Luceafărul“ domiciliată în Mehădia, repr. prin avocatul Dr. Pavel Iliescu domiciliat în Teregovă, în comuna Bogoltin pen-

tru încasarea capitalului de 130.000 Lei — bani și acces, prin execuție de acoperire, cari s'au prețuit în 28.735 Lei — bani se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei No. 1919/1930 G. al Judecătorei rurale Teregova.

Se fixează termenul **pe ziua de 15 Noembrie anu. 1930 la orele 13 p. m. în comuna Bogoltin** și toți care au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict, cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii XL. din 1881 § 107 și 108 a acelor care dau mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prefenziunea care e de încasat face 130.000 lei — bani capital, interese de 15% competente dela 1 Aprilie 1930 iar speșele până acum staverite de 25.464 lei — bani precum și a tuturor speșelor ce se vor mai ivi de azi încolo.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Teregova, la 21 Octomvrie 1930.

Ștefan, impegat delegat jud.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 445 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică că în urma deciziei Judecătorei Mixte din Caransebeș de sub Nr. 2138/1928 efectuându-se execuțiunea la 11 Iunie 1929 în favorul următoarei Firma „Singer Bourne et Comp.” din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 7100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 7000 Lei — bani și anume: una mașină de cusut „Singer” se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4807/1929 G. pentru încasarea creanței de 7100 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 Aprilie 1928 și speșele de 2710 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 11 Noembrie 1930 la orele 11 a. m. în comuna Ferdinand la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Oct. 1930.

Portărel, Radulescu

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 337-338 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3020/1930 efectuându-se execuțiunea la 5 Iulie 1930 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 15.650 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 5460 Lei — bani și anume: un broș de aur, una medalie de aur, un atârănător și un lanț mic, un lanț mic cu monedă antică, una brășetă de aur, un cîș de aur pentru dame, trei inele de aur cu diamant, trei nasturi de aur, una pereche cercei de aur, una lingură mare de alpacca, una cană de argint, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte

din Caransebeș de sub Nr. 4340/1930 G. pentru încasarea creanței de 15.650 Lei — bani capital cu 15% interese pentru 3650 lei din 25/IV. 930 și pt. 12.000 din 5/VII 930 și speșele de 3322 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 12 Noembrie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la Banca Poporală** și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Octomvrie 1930.

Portărel, Radulescu

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 450 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4068/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Iunie 1928 în favorul următoarei Mărioara Gavrilă din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Dimitrie Novacescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 10.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 16.400 Lei — bani și anume: la urmăritul I. una căldare de aramă, una cadă de stejar de 500-600 litri, trei sute buc. cărămidă nearsă, două sute buc. cărămidă arsă, una cadă pentru varză, un vas de două acoave, la urmăritul II. una cadă de stejar, 200 bucăți cărămidă nearsă, la urmăritul III. una vacă albă roșie, două căzi de stejar, la urmăritul IV. 1000 bucăți cărămidă nearsă, una căldare de aramă de 25 litri, una cadă de stejar de 4 cazane se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3253/1928 G. pentru încasarea creanței de 10.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Maiu 1927 și speșele de 3598 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 11 Noembrie 1930 la orele 9 a. m. în comuna Obreja la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 16 Oct. 1930.

Portărel: Radulescu.

Primăria orașului Caransebeș.

Nr. 4813 adm. 1930.

Concurs de licitație.

Noi, Domăneanțu Nicolae Primarul orașului Caransebeș publicăm licitație cu oferte închise și sigilate pentru furnizarea tipăriturilor pe scama tuturor birourilor.

Ofertele sunt a se întocmi în conformitate cu dispozițiunile Art. 88—112 din legea Contabilității publice și se vor înainta acestei Primării până la 20 Noembrie 1930 ora 12 a. m. cu dovada despre depunerea garanției de 10% din valoarea ofertei.

Felul, cantitatea, mărimea și calitatea tipăriturilor se pot vedea în biroul Contabilității Primăriei între orele oficioase.

Caransebeș, la 20 Octomvrie 1930.

Primar:

Șef. Serv. Adm.

N. Domănianțu (ss)

Dragomir (ss)